

fremgaar af, at man fra Lovgivningsmagtens Side bevilger store Beløb — i Aar vistnok endogsaa et Beløb af 10,000 Kr. — til Agitationen for denne Bevægelse, ligesom man i det foreliggende Forslag har gjort ikke faa Indrømmelser til Fordel for Afholdsbevægelsen. Men i dette Tilfælde, med Hensyn til Afholdsbeværtning og Beværtning med berusende Drikke, er man kommen til at gøre vel megen Forskel. Jeg ved meget vel, at der kan gøres gældende, at en beværtningsdrivende, som har indrettet og monteret Lokaler, ikke er tjent med at løbe den Risiko, at han efter 10 Aars Forløb kan komme til at miste Bevillingen; men jeg tror, at akkurat det samme gælder for den, der driver Afholdsbeværtning, idet han sikkerlig ogsaa er nødsaget til at montere sine Lokaler, og maaske endda i større Grad end den, som har Beværtning med berusende Drikke, idet han ikke har det Tiltrækningsmiddel, det Piringsmiddel til at trække Folk til sine Lokaler, som den anden har. Jeg finder derfor, det kan siges at være rettet, at der tages et vist Hensyn dertil. Der er i det foreliggende Lovforslag, som det nu vil foreligge, naar de stillede Ændringsforslag vedtages, gjort adskillige Indrømmelser, saa at Kommunalbestyrelsen ikke faar saa ringe Indflydelse paa, hvem der skal have disse Bevillinger; men det forekommer mig, at denne Indflydelse indskrænkes ganske betydelig, naar den, som skal have Beværtning med berusende Drikke, faar det for et ubegrænset Aaremaal, idet der let kan indløbe det Tilfælde, at en Kommunalbestyrelse i Virkeligheden i et langt Tidsrum ingen Indflydelse kan komme til at faa paa, hvem der skal have Beværtning i Kommunen. Jeg har derfor stillet et Ændringsforslag om, at de to Slags Beværtninger stilles lige over for Loven. Jeg har stillet det under Hensyn til, at jeg i en lang Aarrække har staaet som Medlem af Danmarks Afholdsforening, og der gentagende har været rettet adskillige Anmodninger til saavel Regering som Rigsdag fra Lederne af denne Bevægelse, som nu repræsenterer et Antal af over 50,000 Mænd og Kvinder, om, at man, naar man skulde til at revidere Beværterlovgivningen, da vilde indtage et saadant Standpunkt med Hensyn til Lovens Affattelse, at Bevillingen kun gaves for Tid. Det er som Følge deraf, at jeg har stillet mit Ændringsforslag, som jeg gerne vilde varmt anbefale til det høje Ting, idet jeg finder, det er et berettiget Krav og ikke mere, end hvad man kan

kalde Billighedshensyn, at de to Slags Beværtninger stilles lige over for Loven. Jeg skal slet ikke lægge Skjul paa, at naar dette Krav er rejst fra Danmarks Afholdsbevægelses Side, er det, fordi det i Virkeligheden er den Bro, som den danske Afholdsbevægelse vil gaa over paa til en Gang at faa rent Land. Jeg vil derfor varmt anbefale, at man stiller disse to Beværtninger, med og uden Spiritus, ens i dette Tilfælde. — Det blev ganske vist nævnt af den sidste ærede Taler, at havde jeg stillet Ændringsforslaget til § 19, og det havde gaaet ud paa, at begge Bevillinger gaves uden begrænset Tid, kunde han have tiltraadt det. Jeg vil i den Anledning tilde mig at henpege paa, at den Bevægelse, jeg har sluttet mig til, som sagt netop har stillet Fordring om Tidsbegrænsning, og jeg har derfor ikke kunnet stille mig anderledes, end jeg gør. Jeg vil dermed anbefale mit Ændringsforslag til det høje Ting.

H. N. Hansen: Om min Stilling til Sagen i Almindelighed tør jeg henvise til de Udtalelser, jeg har tilladt mig at fremføre i Betænkningen, og skal altsaa ikke komme ind derpaa. Jeg har kun bedt om Ordet for at udtale mig om det Ændringsforslag, hvor jeg er kommen til at staa som særligt Mindretal. Først skal jeg dog bemærke, at jeg kunde godt ogsaa have staaet som Mindretal ved et Par andre Ændringsforslag som f. Eks. det under Nr. 9, hvor man indskrænker den Beværtning, der gives paa Jærnbastationer, til kun at gælde Passagerer og Funktionærer. Jeg tror, det vil være meget vanskeligt at gennemføre, men jeg har ikke fundet nogen Anledning til her at træde op som særligt Mindretal. — En lignende Bemærkning gør jeg med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 13, hvormed man vil gøre Indgreb i Pensionaternes, navnlig de kjøbenhavnske Pensionaters, Stilling. Nu har man Lov til at drive Pensionat uden Borgerskab paa Beværternæring, saaledes at man har Lov til at leje Værelser ud i ugevis eller paa længere Tid. Her forandres det nu til maanedsvis eller paa længere Tid. Dette vil faa en vis indgribende Betydning, og jeg ved ikke, om det er rigtigt. Jeg har ikke taget Stilling mod det øvrige Udvalg, men jeg skal ikke nægte, at jeg ser paa Sagen med nogen Betænelighed.

Det Ændringsforslag, hvor jeg har taget særlig Stilling, er Nr. 14, og dertil knytter sig Nr. 23. Nr. 14 gaar ud paa en Forandring i Lovforslagets § 12. Efter